

змін. Тобто, розвиток професійного потенціалу державних службовців виступає свого роду регулятором для формування потенціалу державної служби, поєднання стійких і динамічних компонентів в структурі ціннісної структури державної служби, сприяє забезпеченню формуванню наступності і подальшій передачі цінностей державної служби.

Отже, пропонуємо поняття «аксіологічний транзит у сфері державної служби» – визначати як невідворотній процес переходу, якісного оновлення, зміни ціннісних орієнтацій у сторону їх осучаснення, з вектором розвитку на людиноцентристський підхід та визнання особистісно-ціннісних професійних орієнтацій як ключових аспектів для формування потенціалу державної служби.

Формування потенціалу державної служби у контексті аксіологічного транзиту – це процес аксіологічного (ціннісного) переходу, трансформації, докорінний змістовний злам та/або оновлення звичних державно-ціннісних орієнтацій, що призводить до збагачення та осучаснення управлінської свідомості державних службовців у бік розуміння необхідності розвитку особистісно-професійного потенціалу та передачі цінностей державної служби наступним поколінням державних службовцям.

Таким чином, можна зробити припущення, що завдяки розвитку професійного потенціалу державних службовців у перспективі можна очікувати на формування потенціалу державної служби України, розвитку сукупного кадрового потенціалу державної служби і суспільства, який має стати найбільш стабільним соціальним елементом, і від стану якого безпосередньо залежать перспективи соціально-економічного розвитку країни у майбутньому. Адже професійний потенціал є складовою діяльності державного службовця як представника влади, розвиток якого потребує відповідного ставлення і умов, підтримки та збереження.

Список використаних джерел

1. Войтович Р. Модернізація державного управління в умовах глобальної інтеграції / Р. Войтович // Вісник НАДУ. – 2013. – № 2. – С. 14 – 23.
2. Ковальова Д. В. Професійна соціалізація державних службовців органів виконавчої влади на регіональному рівні в Україні : дис. канд. наук держ. упр. : 25.00.03 / Ковальова Дарина Володимирівна ; ДРІДУ НАДУ при Президентіві України. – Дніпропетровськ, 2015. – 250 с.
3. Козаков В. Ціннісні ознаки діяльності державно-владних структур/ В. Козаков // Вісник НАДУ. – 2006. – № 4. – С. 176 – 187.
4. Козаков В. М. Становлення та розвиток соціально-ціннісних засад державного управління в Україні : дис. док. держ. упр : спец. 25.00.01 – «Теорія та історія державного управління» / Володимир Козаков. – К., 2008. – 446 с.

Бардах О.Ю.

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ВЛАДИ ТА БІЗНЕСУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Існує певний ризик, що цифровізація економіки та суспільства, яка зараз активно декларується на різних політичних рівнях, стане самоціллю і буде

обмежуватися лише деякими змінами в процесах взаємодії органів влади з бізнесом як найбільш зацікавленою рушійною силою цифрового прогресу. Такий розвиток подій може загальмувати становлення в Україні цифрової економіки і, отже, посилить відставання нашої країни від країн-лідерів. На наш погляд, можливо уникнути такого ризику, якщо пов'язані з цифровізацією зміни будуть призводили до відповідної цифрової трансформації публічного управління, зокрема зниження необґрунтованого публічного втручання, підвищення результативності та ефективності діяльності органів держави і місцевого самоврядування. Природно, це потребує змін як окремих процедур управління, так і в цілому функцій публічного управління [1].

За даними міжнародної Організації Економічного Співробітництва та Розвитку існує прямий зв'язок між цифровою трансформацією і параметрами якості публічного управління: індексом результативності уряду, індексом контролю корупції і індексом Doing Business [2]. Можна говорити про те, що у світі цифровізація публічного управління однозначно асоціюється з підвищенням його якості.

У зарубіжній практиці цифрова трансформація публічного управління не зводиться тільки до змін при наданні адміністративних послуг. Важливими аспектами цього процесу є можливості сучасних цифрових технологій для трансформації вироблення державної політики і нормотворчості, адміністрування доходів, управління державним майном, контрольно-наглядової діяльності. Крім того, цифрові технології дають значно більше можливостей моніторингу та оцінки результатів діяльності органів влади, що сприяє більш успішному веденню бізнесу в правовому полі.

Цифровізація може стати базою подальшого освоєння органами публічної влади принципу управління за результатами, а саме:

- використання «великих даних» дозволяє отримувати інформацію про результати, що досягаються в режимі, близькому до реального часу;
- штучний інтелект не обмежений у сприйнятті декількома показниками і допомагає обробляти тисячі параметрів і вибирати оптимальні рішення;
- інтернет речей дозволяє збирати дані і коригувати дії автоматично, без необхідності звернення до чиновника;
- технології розподіленого реєстру виключають можливість спотворення даних про результати, що досягаються.

Сучасна політика цифровізації в Україні насправді мало враховує можливості використання цифрових технологій для підвищення результативності роботи органів публічного управління. Прийнята в 2018 році Концепція цифрового розвитку України не дає відповіді на питання стратегічного планування цифровізації, обмежуючись загальними деклараціями і побажаннями. Відсутня «дорожня карта» спільних дій з бізнесом, як найбільш зацікавленим стейкхолдером цифрових трансформацій. Зрештою термін дії цієї Концепції закінчується в цьому році, а проекту нового стратегічного документа в цій сфері досі немає.

Між тим досвід впровадження реформ в останні роки (медичної, освітньої) доводить, що без широкого експертного обговорення такі зміни можуть викликати негативний ефект і засудження громадянами та бізнесом.

На наш погляд, у новій стратегії цифрової трансформації необхідно передбачити блок завдань і заходів з цифровізації публічного управління з орієнтацією на результат їх діяльності, зокрема:

– перехід від відповідальності відомств за підготовку та подання звітів про досягнуті результати до їх відповідальності за розміщення даних про результати діяльності і прийняття рішень на основі цих даних;

– розширення використання «великих даних» для цілей вироблення економічної політики, формування офіційної статистики, адміністрування доходів, аудиту результативності бюджетних витрат і реалізації інших державних функцій, з урахуванням пропозицій бізнес-асоціацій;

– розширення методів оцінки результативності державних органів: перехід від бінарної оцінки «виконано – не виконано» до використання предиктивної аналітики, вибіркового контролюваних перевірок, інших аналітичних методів, заснованих на технологіях штучного інтелекту;

– використання цифровізації як інструменту оптимізації бюджетних витрат: впровадження практики розрахунку транзакційних витрат і оцінки їх скорочення за рахунок цифровізації.

Реалізація цих пропозицій допоможе зняти технологічні, кадрові, організаційні і правові обмеження цифровізації взаємодії влади з бізнесом і переходу органів публічного управління на діяльність з орієнтацією на результат.

Список використаних джерел

1. Квітка С. А. Government relations та державне управління в Україні: новітні форми взаємодії влади та бізнесу. Аспекти публічного управління. 2017. Т. 5, № 11. С. 94–103. DOI: <https://doi.org/10.15421/15201743>.
2. OECD Embracing Innovation in Government. Global Trends 2018. OECD Publishing, Paris. 2018. URL: <http://www.oecd.org/gov/innovative-government/embracing-innovation-in-government-2018>. Pdf.

Гуртова Ю.В.

АВТОРИТЕТ СУДДІ В ДЕМОКРАТИЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Авторитет судді – дуже складне й у той же час дуже цікаве питання. Якщо ми звернемося до філософського словника, то знайдемо таке визначення поняття «авторитет». Авторитет – це «значення або вплив, яке можуть мати люди, речі, не потребуючи постійного підтвердження цього значення... [1, 11].

Існування авторитету можна пов'язати з існуванням влади. Авторитет не можливий без влади, він – один з форм прояву влади, її різновид (М. Вебер, Дж.Остін, Б. Рассел, Д. Істон, Р.Берштедт і ін.) [2, 6-18].

Абсолютний авторитет пов'язаний з діяльністю людини зі створення продуктів діяльності. Відносний авторитет займає в соціумі якесь місце, яке без нього і так зайняв би хтось інший. Поняття абсолютний і відносний авторитет суб'єктивні і відображають уявлення людей.

В основі морального авторитету лежать моральні якості особистості, особливості ставлення до інших людей і до самого себе.